

Bir Obezın Günlüğü 1 Gün

– MESUT ÇİFTÇİ · 22 Ekim 2012

Yıldızsız bir gece vakti vazgeçtim tüm yiyeceklerimden. 30 senelik ömrüm boyunca 60 senelik yiyecek yediğim için sanırım ideal vücut ağırlığının iki katıydım.

Tekstil sektörü bana çoktan küsmüş, sağlık sektörü hakkında yoğun bir çalışma temposu içerisine girişmişti. Doktora her ne sebeple gidersem gideyim kilo vermem gerektiği gerçeğini suratımı bir tokat gibi vuruyordu. Yakışıklı, yakışmış, güzel, filinta, tığ gibi sıfatları ne kadar da uzak sıfatlardı benim için. Ben artık minibüs ve otobüslerde istenmeyen ikinci yada üçüncü şahıs, lokantalarda beni de mi yiyeceksin bakışlarına maruz kalan tekil birinci şahıstım. Ekstra ekstra ekstra ekstra geniş kıyafetlerin bile olmadığı, amacı para kazanmak olan mağaza satıcılarının bile para kazanmaktan vazgeçip; abi mağazamızda sana göre kıyafet yok artık terzide diktireceksin sen dediği birisiydim.

Her boş vakti uyuyarak ve yiyerek geçiriyor. Zamanla ayaklarımın ve bacaklarımın beni taşımakta yetersiz kaldığını hissediyor ve yürüyemedikçe kilolarıma yenilerinin eklendiğini biliyordum. Selülitler, varisler ve hiç bitmeyen pişik acıları hayatımın bütününe kaplamış gibiydi. Başkaları için bir zevk olan banyo benim için bir eziyet, tuvalet ise bir işkence halini almıştı. Alaturka tuvaletlerde muhakkak üzerimi kirletiyor ve artık alafranga tuvaletlere bile sığamıyordum. Sosyal yaşantım sıfırın altına indiği gibi cinsel yaşantımda da kendimden tiksine başlamıştım. Cinsel organımı görmem ve gereklim temizliği yapmam imkansız hale gelmişti. Ben artık aşırı derecede ölüm riski taşıyan bir obezdim ve hiçbir sigorta şirketi beni sigorta etmiyordu. Hastahanelerde tomografi cihazlarına aşırı kilom yüzünden giremiyor ve ultrasonografide hep aynı sonuçla karşılaşıyordum: iç organlarda aşırı yağlanma.

Ömrümün baharında yağdan yapılmış zincirlerle bağlanmış bir mahkum gibiydim ve bu mahkumiyete son vermek için yıldızsız bir gece vakti yani bu gece vakti vazgeçtim tüm yiyeceklerimden. Uykumda ölme ihtimali % 80 olan bir hayata bir öteki olarak bağlanmak istemiyordum artık. Bende beğenmek ve beğenilmek istiyordum. Bende çeşit çeşit kıyafetlerin içine girebilmek ve artık yeterince temiz olabilmek istiyordum. Kısacası bende yaşamak istiyordum.

Ve kararımı verdim....